

HEBREW B – HIGHER LEVEL – PAPER 1
HÉBREU B – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
HEBREW B – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Thursday 8 May 2003 (afternoon)
Jeudi 8 mai 2003 (après-midi)
Jueves 8 de mayo de 2003 (tarde)

1 h 30 m

TEXT BOOKLET – INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this booklet until instructed to do so.
- This booklet contains all of the texts required for Paper 1 (Text handling).
- Answer the questions in the Question and Answer Booklet provided.

LIVRET DE TEXTES – INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir ce livret avant d'y être autorisé.
- Ce livret contient tous les textes nécessaires à l'épreuve 1 (Lecture interactive).
- Répondre à toutes les questions dans le livret de questions et réponses.

CUADERNO DE TEXTOS – INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra este cuaderno hasta que se lo autoricen.
- Este cuaderno contiene todos los textos requeridos para la Prueba 1 (Manejo y comprensión de textos).
- Conteste todas las preguntas en el cuaderno de preguntas y respuestas.

קטע א'**תאונות דרכים**

- 1 בכל יום אנו שומעים על בני אדם שנפצעים קשה או מתים בתאונות דרכים. ברוב מקרי התאונות, מתברר כי אנחנו עושים זאת במו ידינו. מכת תאונות הדרכים הפכה לאחת הבעיות הקשות המטרידות את ישראל כיום.
- 5 לתאונות הדרכים יש כמה גורמים. אחד הגורמים הוא מצב הכבישים. יש בארץ כבישים ישנים שנסללו עוד בימי שלטון הבריטים ומאז לא חודשו, והנסיעה בהם איננה בטוחה. כמו כן, יש כבישים שהשוליים שלהם צרים ולפעמים אין בהם שוליים כלל, ויש חשש שרכב היורד מהכביש בזמן הנסיעה יתדרדר ויתהפך. בנוסף, לא בכל הכבישים הסימונים ברורים, וזה מבלבל את הנהגים והופך את הנהיגה למסוכנת.
- 10 גורם נוסף לתאונות הוא נהגים שלא מקפידים לטפל במכוניות שלהם. יש נהגים הנוסעים בכלי רכב שאינם תקינים, לדוגמא: בלמים שאינם פועלים היטב, אורות לא מכוונים וצמיגים משופשפים מדי.
- 15 גורם אחר, ואולי החשוב מכולם, הוא הגורם האנושי. הנהג אינו ערני תמיד, אינו זהיר תמיד, הוא סומך על עצמו ש"יסתדר" בכל מקרה. גם הולך הרגל אינו מקפיד תמיד על כללי הזהירות. לפעמים הולך הרגל עובר את הכביש במקומות אסורים ויורד לכביש בלי לבדוק שאין מכוניות מתקרבות. גם הולך הרגל סומך ש"יהיה בסדר".
- 20 תאונות הדרכים הרבות מהוות סכנה ממשית לחיינו, וצריך לחפש פתרונות מעשיים כדי לשנות את המצב הקיים. פתרון אחד הוא להשקיע בחינוך כבר מגיל צעיר. יש להתחיל לחנך לזהירות בדרכים כבר בבית הספר וגם לחנך את הציבור הרחב לחומרת הבעיה של תאונות הדרכים. אבל זה לא מספיק, וצריך לחשוב על פתרונות נוספים.

מעובד על פי: צ' משולם, (2000), **לומדים להצליח, חלק ג'**, עמ' 110

קטע ב'**פרחים**

- פסקה 1 חג האהבה היהודי חל, עפ"י המקורות, בתאריך ט"ו באב. בעבר היה מקובל לצאת בחג זה אל הטבע, כיום - הישראלים מעדיפים להביא את הטבע הביתה. 77% מהגברים ו-43% מהנשים אומרים כי קנו פרחים לכבוד חג האהבים. מסקר שערכה רשת חנויות הפרחים הישראלית Zer4u, עולה כי קניית פרחים הכי פופולרית בירושלים, שבה ב-72% מהבתים קנו פרחים לכבוד חג זה. תושבי אזור הצפון מעדיפים לחגוג בטבע – ורק 45% מהמשפחות קנו פרחים לכבוד חג האהבים.
- פסקה 2 הישראלים מקפידים על הרומנטיקה גם אחרי החתונה – 28% מהזוגות הנשואים קונים פרחים פעם בשבוע, לעומת 20% מהלא נשואים. מהן הסיבות לקניית פרחים? רוב הזרים הם לכבוד ימי הולדת (63%), חגים (41%) ושבתות (27%). 54% מהישראלים קונים זרים לכבוד יום המשפחה ו-25% מביאים פרחים לאנשים שהם אוהבים, גם ביום ולנטיין ב-14 בפברואר.
- פסקה 3 פרחים, ובעיקר ורדים אדומים, הם סמל בינלאומי לאהבה. שני שלישים מהנשים האמריקאיות מצהירות כי היו רוצות לקבל פרחים ביום ולנטיין, אך רק 1/3 מאמינות כי בן-זוגן יקנה להן פרחים ליום זה. 15% מהאמריקאיות 'הולכות על בטוח' ושולחות לעצמן פרחים ביום זה. רובן (54%) מעדיפות פרחים על בושם (23%) וממתקים (12%), אך חלק גדול מהן מקבלות ביום זה, בעיקר שוקולד.
- פסקה 4 הפרחים האהובים על תושבי העולם הם ורדים. הרבה מאחוריהם ברשימה אפשר למצוא ציפורנים, חרציות, סחלבים וגלדיולות. ישראל – היא יצואנית הפרחים השלישית בעולם, אחרי הולנד וקולומביה.

הוצאה שנתית לנפש על פרחים

מדינה	דולרים
שווייץ	100
גרמניה	48
הולנד	46
יפן	44
ישראל	40
איטליה	34
ארה"ב	26

מעובד מתוך: פרחים - עיתון "הארץ" יולי 2002

קטע ג' "צפירה" מאת אתגר קרת

1 שאחרי שכל התלמידים דיקלמו את הקטעים הרגילים עלה על הבמה איש אחד די מבוגר וסיפר על אושוויץ. הוא היה אבא של מישוה מהתלמידים. הוא לא דיבר הרבה, רבע שעה בערך. אחר-כך חזרנו לכיתות. כשיצאנו החוצה ראיתי את שולם השרת שלנו יושב על המדרגות של חדר האחות ובוכה. "הי, שולם, מה קרה?" שאלתי. "האיש הזה באולם," אמר שולם, "אני מכיר אותו, גם אני הייתי בזונדרן קומנדו." "אתה היית בקומנדו? מתי?" שאלתי, לא יכולתי לדמיין את שולם הרזה והקטן שלנו בשום יחידת קומנדו, אבל מי יודע, אולי. שולם ניגב את העיניים שלו בכפות ידיו ונעמד, "לא חשוב," אמר לי שולם, "לך, לך לכיתה. זה באמת לא חשוב."

אחרי הצהריים ירדתי למרכז המסחרי. בחנות הפלאפל פגשתי את אביב וצורי. "שמעת," אמר לי צורי בפה מלא פלאפל, "שרון עבר היום את הראיון לשייטת (יחידה מובחרת בצבא). אתה יודע מה זה להיות בשייטת? הם בוחרים אחד מאלף..." אביב התחיל לקלל, נפתחה לו הפיתה מלמטה וכל הטחינה והמים של הסלט התחילו ליזול לו על הידיים. "פגשנו אותו עכשיו במגרש של בית-ספר. הוא וגלעד השתוללו שם, בירות והכל." צורי חצי גיחך חצי נחנק וחתיכות של עגבניה ופיתה עפו לו מהפה, "היית צריך לראות אותם עושים סיבובים על האופניים של שולם, כמו ילדים קטנים. שרון היה מרוצה שעבר את שלב הראיון. אח שלי אמר שדווקא בראיון האישי נופלים הכי הרבה." "הלכתי למגרש של בית-ספר, אבל אף אחד לא היה שם. האופניים של שולם, שהיו קשורות תמיד למעקה שליד חדר האחות, נעלמו, על המדרגות היתה זרוקה שרשרת מפורקת ומנעול. בבוקר שבאתי לבית-ספר האופניים עוד לא היו שם. חיכיתי שכולם יכנסו לכיתות ואז הלכתי לספר למנהל. המנהל אמר שעשיתי את הדבר הנכון, ושאף אחד לא ידע על השיחה שלנו, וביקש מהמזכירה שתרשום לי פתק איחור. באותו יום לא קרה כלום, וגם לא ביום שאחרי, אבל ביום חמישי המנהל נכנס לכיתה עם שוטר במדים וביקש משרון וגלעד לצאת.

לא עשו להם כלום, רק הזהירו אותם. את האופניים הם לא יכלו להחזיר, כי סתם זרקו אותם באיזה מקום, אבל אבא של שרון בא במיוחד לבית-ספר והביא לשולם אופני ספורט חדשות. שולם בהתחלה לא רצה לקחת אותם. "הכי בריא ללכת ברגל," אמר לאבא של שרון. אבל אבא של שרון התעקש ושולם בסוף לקח אותם. זה היה מצחיק לראות את שולם נוסע על אופני ספורט, ואני ידעתי שהמנהל צדק ובאמת עשיתי את הדבר הנכון. אף-אחד לא חשד שסיפרתי, ככה לפחות חשבתי אז. היומיים הבאים עברו כרגיל, אבל ביום שני שבאתי לבית-ספר חיכתי לי סיון בחצר. "תשמע, אלי," היא אמרה לי, "שרון גילה שאתה זה שהלשנת על האופניים, אתה חייב להסתלק מכאן לפני שהוא וגלעד יתפסו אותך." השתדלתי להסתיר את הפחד, לא רציתי שסיון תראה שאני מפחד. "מהר, תברח," היא אמרה. ואני התחלתי ללכת. "לא, לא משם," משכה את זרועי. מגע ידה היה קר ונעים. "הם יבואו מהשער אז כדאי שתצא מהחור בגדר שמאחורי הצריפים." שמחתי שסיון דואגת לי כל-כך, אפילו יותר משפדתי.

מתוך: קרת אתגר, "צינורות", הוצ' עם-עובד, 1992

קטע ד'

"כוכבים" כבני אדם

- 1 אחד הדברים הראשונים שאני עושה כשאני בא בבוקר למערכת העיתון הוא לקרוא את המכתבים הרבים ששולחים קוראים צעירים למערכת. רוב המכתבים משמחים אותי, אך יש גם כאלה שאינם מביאים לי שמחה רבה. הנה, למשל, מכתב ששלחה אלינו לאחרונה ויקי מהדרום, ובו היא כותבת:
- 5 "אני מעריצה נלהבת של שחקן הקולנוע סילבסטר סטלונה. הייתי רוצה מאד שתספרו לי עליו, האם הוא נשוי, אם כן – מה שם אשתו, היכן הוא גר, וחשוב לי מאד שגם תצרפו את תמונתו!"
- במכתב אחר, מלא רגשות, ששלחה נערה מעפולה, היא כותבת: "כמה אני משתגעת על הזמר אביב גפן" והיא מבקשת לראות במו עיניה את הכוכב הנערץ עליה....
- 10 התופעה ידועה, איננה חדשה והיא משותפת לבני-נוער בארצות רבות. מדי פעם זורח "כוכב" חדש בשמי הזמר, הקולנוע או הספורט, ואלפי צעירים נלהבים מתחילים להעריץ אותו: אוספים בהתלהבות את תמונותיו, מחקים את הופעתו החיצונית, מתעניינים בחייו הפרטיים ועוד... "עבודת אלילים" כמעט.
- 15 כן, התופעה מוכרת, אך אם תחשבו עליה ברצינות, תגיעו למסקנה כי לפעמים זוהי תופעה מוגזמת. ה"כוכב" הוא אדם כמונו, שיש לו תכונות חיוביות ותכונות שליליות. נכון, זה אדם שיש לו קול נעים, כישרון, הופעה נאה; אבל יש לו גם חולשות וחיים מחוץ לבמה.
- 20 במשחקו או בשירתו – הוא גורם לנו הנאה, וגם הוא נהנה, כי הקהל מביע חיבה כלפיו ומודה לו במחיאות כפיים ובמכתבי תודה. אך כשחיבה זו הופכת להערצה של ממש, שמפריעה לחיים הרגילים של האדם – הדבר עובר את גבול הטעם הטוב, והאמינו לי: זה גם לא נעים לאמן עצמו. ואמר על כך שחקן ישראלי ידוע: "כל אמן רוצה שיעריכו אותו ויאהבו את עבודתו. הצרה היא שלפעמים זה הופך לשיגעון: וכשכולם מתנפלים עליך, מושכים את הבגדים
- 25 וסתם מטרידים אותך, זה לא נעים".
- ואל תשכחו עובדה נוספת: "כוכבים" לא מעטים בעולם הבידור הנוצץ הם כמו כוכבים בשמים – זורחים פתאום וכעבור זמן הם נעלמים ונשכחים. אם תחשבו על זה, תגלו שאמן נערץ איננו "אליל", הוא בסך הכל בן-אדם.

מתוך: "כוכבים כבני אדם" מאת אוריאל אופק, מוסף לנוער, ידיעות אחרונות, 2000